

អត្ថបទ៖ សារបានព្រះវិហារវត្តរោងដំរី

សារបានព្រះវិហារវត្តរោងដំរី

វត្តរោងដំរី ស្ថិតនៅក្នុងសង្កាត់កំពង់លាវ ក្រុងព្រៃវែង ខេត្តព្រៃវែង។ ព្រះវិហារវត្តនេះជាព្រះវិហារជហ្វាបួនដ៏ធំទូលាយ ហើយបើផ្អែកតាមសាវតារវត្តឱ្យដឹងថាព្រះវិហារកសាងឡើងតាំងពីរវាងពាក់កណ្តាលទសវត្សរ៍ទី២០ ដែលបានឆ្លងកាត់សង្គ្រាមជាច្រើនជំនាន់មកហើយ (រូបលេខ១)។ អ្នកស្រុកនិទានថា ដើមឡើយនៅក្នុងព្រះវិហារវត្តធ្លាប់តម្កល់ព្រះពុទ្ធបដិមាសំរិទ្ធមួយព្រះអង្គដ៏មានបារមីខ្លាំងពូកែ។ ប៉ុន្តែជាអកុសលនៅសម័យកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ គេបានយកព្រះវិហារធ្វើជាកន្លែងចិញ្ចឹមសត្វ ហើយក្នុងរវាងទសវត្សរ៍ទី៩០ ព្រះបដិមាសំរិទ្ធត្រូវជនទុច្ចរិតចូលប្លន់យកទៅបាត់ទាំងយប់។

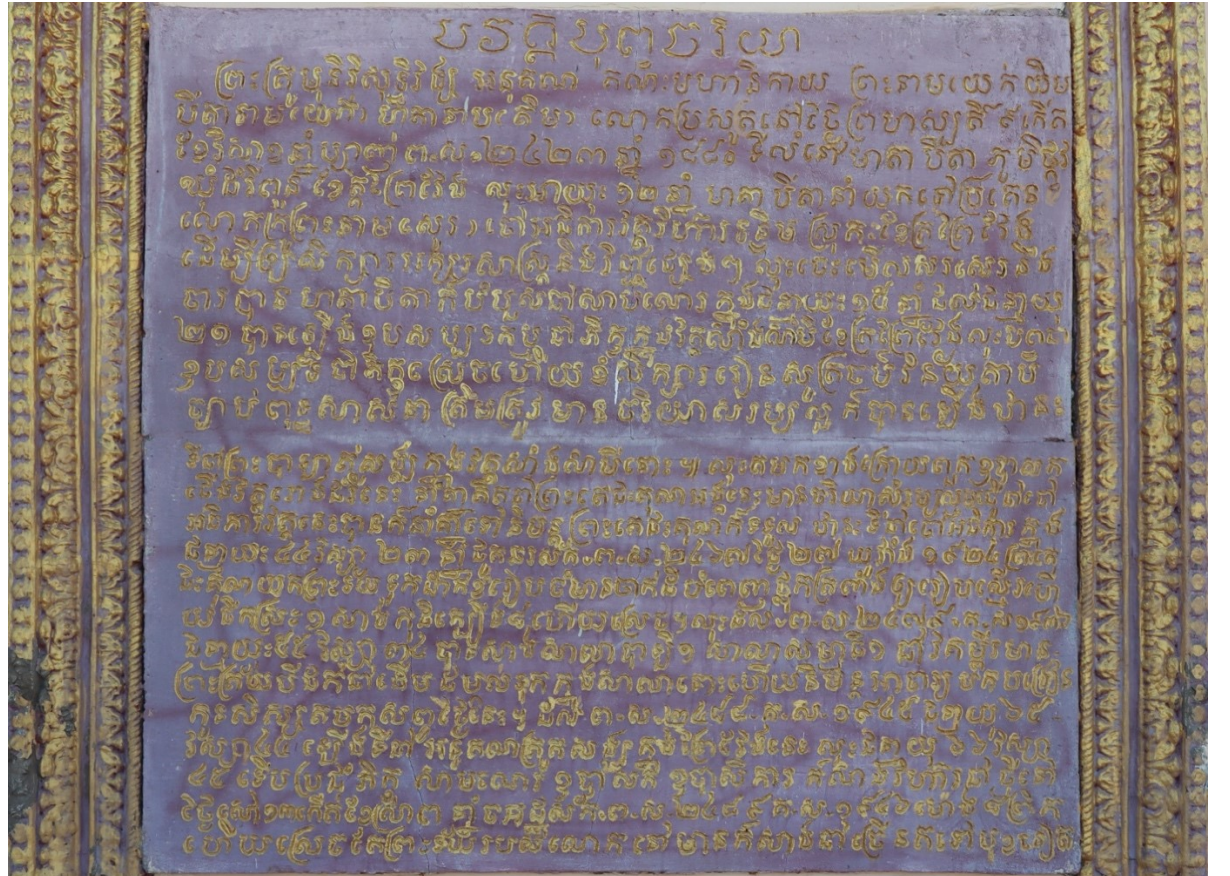
រូបលេខ១ ព្រះវិហារវត្តរោងដំរីមើលពីជ្រុងនាគី

ជាការពិត បើផ្អែកតាមផ្ទាំងចារឹកចារជាប់ជញ្ជាំងខាងលិចនៃព្រះវិហារវត្តរោងដំរី (រូបលេខ២) ឱ្យដឹងថាចាប់តាំងពីកកើតវត្តមក វត្តនេះបានការផ្ទុះផ្អើមជ្រោមជ្រែងខ្លាំងពីសំណាក់ព្រះសង្ឃមួយអង្គព្រះនាម យក់ យិម ដែលមាននាទីជាព្រះចៅអធិការវត្ត និងជាអតីតអនុគណៈមហានិយាយ ដឹកនាំរៀបចំបរិវេណវត្ត ចាក់ដីបំពេញថ្នកត្រពាំងឱ្យ

អត្ថបទដោយ៖ ហៀន សុវណ្ណមរកត

អត្ថបទ៖ សារបានព្រះវិហារវត្តរោងដំរី

រៀបស្មើ ដឹកស្រះ១ និងសាងកុដិក្បឿងចំនួន៨ នៅក្នុងឆ្នាំ១៩២៥។ លុះដល់ឆ្នាំ១៩៣៦ ព្រះអង្គបានដឹកនាំសាងសាលាបាលី សាលាសម្មាធិ ជាវគ្គម្ភិរព្រះត្រ័យបិដកតម្កល់ទុក ក្នុងសាលា ហើយនិមន្តអាចារ្យមកបង្រៀនផង។ ចូលដល់ឆ្នាំ១៩២៦ ព្រះអង្គបានដឹកនាំ ពុទ្ធបរិស័ទកសាងព្រះវិហារជាថ្មី។ ដូច្នោះតាមរយៈសេចក្តីចុងក្រោយនេះ បានន័យថាព្រះ វិហារវត្តរោងដំរីកកើតឡើងយូរយារណាស់មកហើយ។

រូបលេខ២ ផ្ទាំងចារឹកអំពីសវត្តរោងដំរី

ដូចបានបញ្ជាក់មកខាងលើ ព្រះវិហារវត្តរោងដំរីជាទម្រង់ព្រះវិហារជហ្សាបួនមួយ បែបដែលសាងសង់ឱ្យមានលក្ខណៈធំទូលាយជាងព្រះវិហារជហ្សាបួនផ្សេងៗ។^១ ដំបូល ព្រះវិហារ គេសង់ឡើងឱ្យមានរាងជ្រាលចុះសង់ខាងបីថ្នាក់ ហើយប្រក់ប្រកេទក្បឿង រលោង (គេពុំចាំថាជួសជុលឆ្នាំណាឡើយ) (រូបលេខ៣-២)។ ព្រះវិហារនេះសង់នៅលើ ខឿនថ្មខ្ពស់បីថ្នាក់ មានជណ្តើរឡើងតែផ្នែកខាងមុខ និងខាងក្រោយ ព្រមទាំងមានទ្វារ

^១សូមអានបន្ថែម "សំណង់នៅតាមវត្ត" ដោយ ព្រាប ចាន់ម៉ារ៉ា

អត្ថបទ៖ សារបានព្រះវិហារវត្តរោងដំរី

ចូលខាងក្រោយពីរ ខាងមុខបី និងចំហៀងសងខាងម្ខាងពីរ (រូបលេខ៥)។ ជុំវិញព្រះវិហារ មានសសររបេតុងមូលដ៏ធំ និងជញ្ជាំងរៀបរយដូចកំបោរចាយអរ ទ្រង់បូលនិងគ្រឿងបង្កំ ឈើផ្នែកខាងលើ។ មិនតែប៉ុណ្ណោះ នៅជុំវិញខឿនព្រះវិហារ គេសង្កេតឃើញមានចេតិយ បុរាណាដែលមានសភាពបាក់បែកមួយចំនួនគួរឱ្យកត់សម្គាល់ (រូបលេខ៦-៧)។

រូបលេខ៣ ព្រះវិហារមើលពីក្រោយ

រូបលេខ៤ ដំបូលព្រះវិហារប្រក់ក្បឿងរលោង

រូបលេខ៥-៧ ខឿនព្រះវិហារ និងចេតិយបុរាណជុំវិញ

ដោយឡែក ប្រសិនបើមើលលម្អិតលើការតុបតែងនៅតាមចុងដំបូល គេឃើញមាន លម្អដោយនាគចែង ហើយតាមក្បាលសសរជុំវិញ លម្អដោយគ្រុឌនិងអែវ៉ា ព្រមទាំងមាន ក្បាច់រងស្នូរចាក់ពុម្ពស៊ីម៉ង់ត៍យ៉ាងល្អវិចិត្រផង (រូបលេខ៨)។ រីឯក្បាច់លម្អតាមសសរ ជាប់ជញ្ជាំង និងក្បាច់លម្អស៊ីម៉ង់ត៍-បង្អួចទាំងអស់ជុំវិញព្រះវិហារ ក៏ប្រើជាប្រភេទជា ក្បាច់ពុម្ពស៊ីម៉ង់ត៍ដែរ។ ប៉ុន្តែយ៉ាងណាក្តី គេសម្គាល់ឃើញសន្លឹកទ្វារ-បង្អួចនៃព្រះវិហារ

អត្ថបទដោយ៖ ហៀន សុវណ្ណមរកត

អត្ថបទ៖ សារបានព្រះវិហារវត្តរោងដំរី

នេះ ជាប្រភេទសន្លឹកទ្វារ-បង្អួចធ្វើអំពីឈើលាតយ៉ាងសាមញ្ញ ពុំមានរចនាក្បាច់លម្អអ្វី ច្រើនឡើយ ពោលគឺមានតែក្បាច់លើបន្ទះឈើត្រង់ចុងក្តារសន្លឹកទ្វារ-បង្អួចទល់មុខគ្នា តែប៉ុណ្ណោះ (រូបលេខ៧)។

រូបលេខ៧ ការលម្អរាងស្បូវនិងក្បាលសសរជុំវិញ រូបលេខ៨ ការលម្អស៊ុមទ្វារនិងសសរជាប់ជញ្ជាំង

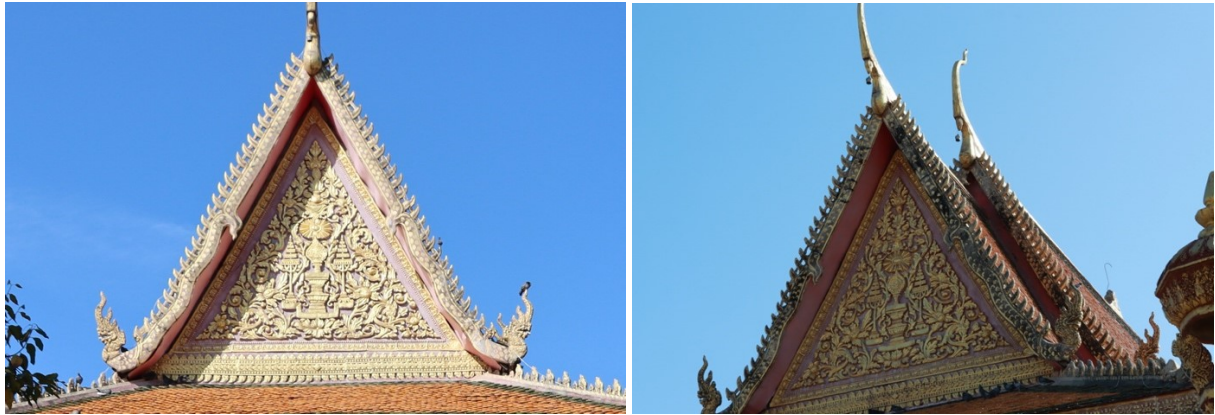
ចំណែកឯការលម្អលើហោជាងនៃព្រះវិហារវត្តរោងដំរីនេះ គេសង្កេតឃើញមាន លក្ខណៈដូចគ្នាទាំងសងខាង ពោលគឺសន្លឹកក្បាច់ដូចគ្នាទាំងហោជាងមុខ និងហោជាង ក្រោយ។ នៅត្រង់កណ្តាលផ្ទៃហោជាងទាំងពីរ គឺគេរចនាឱ្យមានជារូបជើងពានទ្រគម្ពីរ និងផ្ចិតចាមរ ហើយនៅចុងកំពូលមានពន្លឺរង្សី។ ស្ថិតនៅសងខាងរូបនេះ គឺមានធ្មត្រូវត មួយគូ ព្រមទាំងមានធ្មត់ក្បាច់ភ្នំទេសលាយព័ទ្ធជុំវិញពេញផ្ទៃហោជាង។ តាមរយៈ លក្ខណៈក្បាច់លម្អលើហោជាងនេះ គេមើលឃើញដូចគ្នាទាំងស្រុងនឹងក្បាច់ហោជាងវត្ត សំសមី (កសាងឆ្នាំ១៩៣១ បញ្ចុះសីមាឆ្នាំ១៩៤៤) ដែលស្ថិតក្នុងក្រុងព្រៃវែង។^២ សូមរម្ងឹក ថាបើផ្អែកតាមចារឹកមួយផ្ទាំងខាងលើ គេដឹងថាព្រះតេជគុណ យក់ យិម គឺជាព្រះចៅ អធិការវត្តរោងដំរី ដែលព្រះអង្គធ្លាប់គង់នៅរៀនសូត្រក្នុងវត្តសំសមី មុននឹងនិមន្តមកធ្វើ ជាព្រះចៅអធិការវត្តរោងដំរី។

^២សូមអាន “ព្រះវិហារវត្តសំសមី” ដោយ ហៀន សុវណ្ណមរកត ផ្សាយលើតំណ

<https://ams.com.kh/khmercivilization/detail/23503> ថ្ងៃទី២ ខែសីហា ឆ្នាំ២០២២

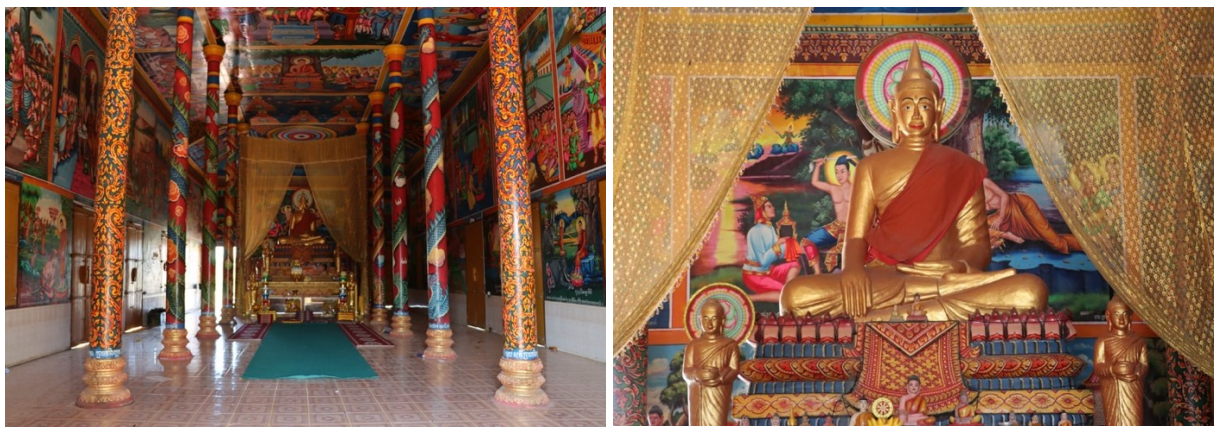
អត្ថបទដោយ៖ ហៀន សុវណ្ណមរកត

អត្ថបទ៖ សារបានព្រះវិហារវត្តរោងដំរី

រូបលេខ១០-១១ ក្បាច់លម្អលើហោជាងមុខ-ក្រោយលើព្រះវិហារវត្តរោងដំរី

ចំពោះផ្នែកខាងក្នុងព្រះវិហារ គេសង់ឡើងឱ្យមានបីល្វែងយ៉ាងធំទូលាយ ពោលគឺ ល្វែងគ្រឹះនៅកណ្តាល និងអមដោយរបៀងសងខាងដូចព្រះវិហារដហ្វាបួនទូទៅដែរ (រូបលេខ១២)។ ចំណែកឯនៅផ្នែកចុងខាងលិចនៃល្វែងគ្រឹះ គឺជាបល្ល័ង្កតម្កល់ព្រះជីវ័រធំមួយ។ សូមម្នីកថា ក្នុងសម័យកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ គេបានយកព្រះវិហារវត្តនេះធ្វើជាកន្លែងចិញ្ចឹមជ្រូក។ ក្រោយសង្គ្រាមបញ្ចប់ទៅ ព្រះសង្ឃ និងពុទ្ធបរិស័ទបានរៀបចំជួសជុលព្រះវិហារវត្តនេះឡើងវិញជាច្រើនលើកច្រើនសារ។ ក្នុងឆ្នាំ១៩៨១ បានកសាងបល្ល័ង្ក និងព្រះជីវ័រថ្មី (រូបលេខ១៣) ហើយរហូតមកដល់ក្នុងឆ្នាំ២០០៨ ទើបគេបានលុបគំនូរចាស់លើជញ្ជាំងជុំវិញព្រះវិហារចោល ហើយសាងគំនូរជាថ្មីម្តងទៀត។ ទន្ទឹមនឹងនេះ ផ្នែកលើសំណេរកត់ត្រាក្នុងព្រះវិហារឱ្យដឹងថា ទាំងបល្ល័ង្ក ព្រះជីវ័រ និងគំនូរថ្មីក្នុងព្រះវិហារ គឺជាស្នាដៃជាងឈ្មោះ កៀក ទ្រី។ គំនូរទាំងនោះសោត គឺជាគំនូររបៀបថ្មីនិយាយពីរឿងពុទ្ធប្រវត្តិ និងរឿងជាតកដូចបណ្តាព្រះវិហារសង់ថ្មីៗដែរ (រូបលេខ១៤-១៦)។

រូបលេខ១២-១៣ ផ្នែកខាងក្នុង និងព្រះជីវ័រថ្មីព្រះវិហារវត្តរោងដំរី

អត្ថបទដោយ៖ ហៀន សុវណ្ណមរកត

អត្ថបទ៖ សារបានព្រះវិហារវត្តរោងដំរី

រូបលេខ១២-១៧ គំនូរថ្មីក្នុងព្រះវិហារវត្តរោងដំរី គូរឆ្នាំ២០០៨

សរុបសេចក្តីមក ព្រះវិហារវត្តរោងដំរី គឺជាស្ថាបត្យកម្មព្រះពុទ្ធសាសនាចុងសម័យ បារាំង ដែលធ្លាប់បានឆ្លងកាត់ការបំផ្លិចផ្លាញក្នុងសម័យសង្គ្រាម និងបានជួសជុលថែទាំ គោរពបូជារាប់ជំនាន់មកហើយ។ ទម្រង់ស្ថាបត្យកម្ម ការលម្អស្ថាបត្យកម្ម និងទឹកដៃ សិល្បៈគំនូរ ក៏បង្ហាញឱ្យឃើញពីការវិវឌ្ឍ និងការនិយមចូលចិត្តរបស់អ្នកស្រុកក្នុងផ្នែក សិល្បៈព្រះពុទ្ធសាសនាដែរ។

អត្ថបទដោយ៖ ហៀន សុវណ្ណមរកត

ឯកសារយោង

ព្រាប ចាន់ម៉ារ៉ា

២០១៧, សំណង់នៅតាមវត្ត, ការផ្សាយរបស់អ្នកនិពន្ធ, ភ្នំពេញ

ហៀន សុវណ្ណមរកត

២០២២, “ព្រះវិហារវត្តសំសមី”, ផ្សាយលើតំណ

<https://ams.com.kh/khmercivilization/detail/23503>

